

РЕШЕНИЕ

№ 3340

гр. София, 28.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 28.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Марияна Къскатийска, като разгледа дело номер **5680** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Е. Х. Х. от гр. П. срещу Заповед № 826/15.12.2009 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна агенция „А. А.” /ИА «АА»/, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя, считано от 19.12.2009 г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ.

В жалбата се съдържат доводи за нищожност на оспорената заповед, тъй като е основана на невлязъл в сила нормативен акт – ПМС № 294/2009г., обн. ДВ, бр. 99/15.12.2009г., влязъл в сила на 19.12.2009 г. Иска се отмяна на оспорената заповед.

Ответната страна – Изпълнителният Д. на Изпълнителна агенция „А. А.», представляван от юрисконсулт Х, оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на оспорената заповед, по съображения подробно изложени в писмена защита.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 188, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят Е. Х. е заемал длъжността „старши инспектор”, ранг IVм в Регионална дирекция „А. А.” – П. при ИА „АА”.

С Постановление № 294 на МС от 8.12.2009 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет, Обн., ДВ, бр. 99 от 15.12.2009 г., е изменен Устройственият правилник на Изпълнителна агенция "А. А.", и по- точно чл. 10, ал. 2

от Устройствения правилник, като общата численост на персонала в организационните структури и административните звена на агенцията е намалена от 620 на 593 щатни бройки.

С оспорената в настоящото производство заповед № 826/15.12.2009 г. на Изпълнителния директор на ИА «АА», е прекратено служебното правоотношение с Е. Х., считано от 19.12.2009 г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл и ПМС № 294/08.12.2009 г.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Видно от доказателства по делото процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 08.12.2009г., което обстоятелство не се оспорва в хода на съдебното производство. Настоящото производство е образувано по жалба на Е. Х. вх. № 15195/28.07.2010 г. по описа на АССГ с искане за прогласяване нищожност на оспорения акт. Жалбата е подадена след преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, но съгласно чл. 149, ал. 5 от АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Следователно, жалбата е процесуално допустима като подадена срещу административен акт, подлежащ на оспорване пред съда, с който се засяга правната сфера на оспорващия. Разгледана по същество е неоснователна.

Предвид подаването на жалбата извън срока по чл. 149, ал. 1-4 от АПК, съдът следва да прецени законосъобразността на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 АПК, но контролът е ограничен единствено до нарушения, обуславящи нищожност на заповедта. Подходът за разграничението между нищожните и унищожаемите административни актове е конкретен при всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение при издаването на акта, което се отразява на съдържанието му и засяга волеизявлението на административния орган. Нищожният административен акт не поражда правни последици - той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и затова съдебният орган следва да прогласи неговата нищожност. Утвърдените в теорията и в съдебната практика основания, водещи до нищожност на конкретен административен акт, са липсата на компетентност на издателя на акта, пълното неспазване на законоустановената форма на акта, издаване на административния акт при пълна липса на материалноправни предпоставки, предвидени за неговото издаване, както и при тежко противоречие с материалния закон, което прави последиците от акта нетърпими за правовия ред.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „А. А.», в качеството му на орган по назначаването, съгласно чл. 106, ал. 1 от ЗДСл и в предвидената от закона писмена форма – чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. Като правно основание за издаване на процесната заповед е посочен чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и ПМС № 294/08.12.2009 г. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Следователно, налице е правно основание за издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Що се отнася до цитираното в акта ПМС № 294/08.12.2009 г., според настоящият съдебен състав, този нормативен акт представлява правно основание за издаване на заповедта, доколкото същият е нормативно основание за съкращаване на щатни бройки

от общата численост на изпълнителната агенция и съответно за съкращаване на бройката заемана от жалбоподателя. Заповед № 826 е издадена на 15.12.2009 г., на датата на която е обнародвано в ДВ ПМС № 294/08.12.2009 г. Съобразно чл. 5, ал. 5 от Конституцията на РБ, цитираното постановление е влязло в сила три дни след обнародването му на 15.12.2009г., т.е. на 19.12.2009г. Изрично в оспорената заповед е предвидено, че прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателя има сила, считано от 19.12.2009г., от която дата именно има действие спрямо лицата и правното основание за извършване на съкращението на заеаната от служителя щатна бройка – ПМС № 294/08.12.2009 г. След като разпоредените от административния орган субективни права и правни задължения за субекта имат действие, считано от 19.12.2009г., то следователно и процесната заповед влиза в сила от същата дата. Поради това, не е налице твърдяното от жалбоподателя основание за нищожност на административния акт – заповедта е породила правно действие, считано от 19.12.2009 г., на която дата е влязъл в сила и нормативният акт, послужил за правно основание за издаването и.

След ивършена цялостна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, настоящият съдебен състав намира, че не са налице пороци, които да обосновават нейната нищожност.

По изложените съображения, оспорената Заповед № 826/15.12.2009 г. на Изпълнителния директора на Изпълнителна агенция “А. А.” се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд С. – град, I отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Х. Х. от гр. П. срещу Заповед № 826/15.12.2009 г. на Изпълнителния Д. на Изпълнителна агенция “А. А.”.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: